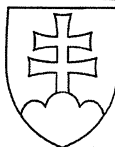

**Najvyšší súd
Slovenskej republiky**

Rada pre vysielanie a retransmisiu Kolárska 6, P.O.Box 155, 810 00 Bratislava 1	
14-03-2008	
Podacie číslo: 1246	Číslo spisu:
Prílohy/úlisty:	Vybavuje: 120

Rada pre vysielanie a retransmisiu Kolárska 6, P.O.Box 155, 810 00 Bratislava 1	
04-04-2008	
Podacie číslo: 1265	Číslo spisu:
Prílohy/úlisty:	Vybavuje: 120

5Sž 72/2007-42

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 14.3.2008
Najvyšší súd Slovenskej republiky
dňa 31.3.2008

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členov senátu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca a JUDr. Soni Langovej v právnej veci navrhovateľky: **Markíza-Slovakia spol. s r. o.**, Blatné, Bratislavská č. 334/18, IČO: 31 444 873, zastúpenej **Mgr. Zuzanou Zlámalovou**, advokátkou v Bratislave, Trnavská č. 11, pracovisko Bratislavská č. 1/a, Bratislava proti odporkyňi: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Bratislava, Kolárska č. 6, P.O.Box 155, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. RP/29/2007 z 22. mája 2007, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/29/2007 z 22. mája 2007 **potvrďuje**.

Navrhovateľka je povinná zaplatiť súdny poplatok v sume 2 000 Sk do 10 dní od právoplatnosti rozsudku.

Navrhovateľke právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie:

Odporkyňa – Rada pre vysielanie a retransmisiu (ďalej len Rada) v správnom konaní č. 9-PgO/O-346/2007 ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 až 3 a § 5 ods. 1, písm. g/ zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení platnom do 31.12.2007 (ďalej len zák. č. 308/2000 Z. z.) postupujúc podľa § 71 zákona č. 308/2000 Z. z., s poukazom na ustanovenia § 64 ods. 1 písm. d/ a § 67 ods. 5, písm. d/ zákona č. 308/2000 Z. z. rozhodnutím č. RP/29/2007 z 22. mája 2007 v bode č. I. uložila navrhovateľke pokutu vo výške 200.000 Sk za to, že navrhovateľka porušila povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z., tým, že dňa 25.9.2006 o cca 19.37 hod. odvysielala v programe „Reflex“ príspevok „Sexuálne služby v Prahe“, ktorý by svojím obsahom mohol ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav. V bode č. II. tohto rozhodnutia podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona upozornila navrhovateľku na porušenie zákona - povinnosti stanovenej v § 20 ods. 4 zákona tým, že pri zaradení tohto programu do vysielania nezohľadnila jeho vekovú vhodnosť pre maloletých a v bode č. III. rozhodla, že navrhovateľka porušila povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 5 zákona tým, že predmetný

príspevok odvysielala bez uplatnenia Jednotného systému označovania programov (ďalej len „JSO“) v súlade s podmienkami, ktoré určila Rada, za čo jej podľa § 64 ods. 1 písm. d/ v spojení s § 67 ods.3 písm. c/ uvedeného zákona uložila pokutu vo výške 200.000 Sk .

Svoje rozhodnutie Rada odôvodnila okrem iného zhora uvedenými zákonnými ustanoveniami, prepisom príslušnej časti programu „Reflex“ – príspevku „Sexuálne služby v Prahe“, keď neuznajúc argumenty navrhovateľky uvedené v jej vyjadrení mala zato, že príspevok približujúci klub BigSisters, ktorý sa zaoberá poskytovaním živého vysielania erotických scén zo svojich priestorov cez internet, prezentovaný ako istá originálna forma zábavy bez negatívneho hodnotenia tejto činnosti či upozornenia na riziká takejto zábavy, keď s danou témou sa zaoberá s istou dávkou ľahkosti a nezodpovednosti, mohol v maloletom divákovi, prihladnuc na jeho dosiahnutý stupeň perцепčného a intelektuálneho vývoja, vzbudiť dojem, že ide o bežnú formu zábavy dospelých. Podľa Rady príspevok svojím nezodpovedným a ľahkovážnym spracovaním danej témy a prezentáciou takejto činnosti bol spôsobilý ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav. Poukázala na to, že v príspevku je na niekoľkých záberoch zachytená aj internetová stránka spoločnosti BigSisters ako aj jej stabilná informácie a fotografie nahých tel v intímnych polohách i aktívna (krátke ukážky erotického diania live s vyrastovanými intímnymi miestami) podoba.

Vychádzajúc z uvedeného v tomto programe navrhovateľka nezohľadnila jeho vekovú vhodnosť, program neoznačila piktogramom vekovej vhodnosti. Urobila tak v rozpore s čl. V. ods. 1 JSO, podľa ktorého vysielateľ označí programy ako nevhodné a neprístupné pre maloletých, ak obsahujú skutočnosti uvedené pod písm. d/ - sexuálne správanie prezentované ako forma zábavy, určená výhradne dospelým.

Týmto podľa odporkyne navrhovateľka porušila povinnosti stanovené zákonom, z dôvodu ktorého mu potom odporkyňa uložila sankcie. Výšku sankcií odôvodnila ustanoveniami § 67 ods. 3, písm. c/ a § 67 ods. 5, písm. d/ zákona č. 308/2000 Z. z. závažnosťou správneho deliktu a odvysielaním príspevku pred 20.00 hod., trvaním príspevku 3:52 min., ako aj rozsahom – navrhovateľka je multiregionálnym vysielateľom, mierou zavinenia a následkami porušenia povinnosti.

Proti tomuto rozhodnutiu podala navrhovateľka v zákonnej lehote opravný prostriedok na súde nesúhlasiac s prezentovaným názorom odporkyne, že príspevok bol odvysielaný formou prezentácie „bežnej zábavy dospelých“, pričom s danou témou sa zaoberá „s dávkou ľahkosti a nezodpovednosti“. Mala za to, že dotknutý príspevok bol vyrobený výlučne s cieľom poskytnúť informácie, nie však spôsobom schvaľujúcim resp. navádzajúcim na určitý spôsob sexuálneho správania. Poukázala na to, že v príspevku sa neobjavili nevhodné zábery na ľudské telo (obrazový záznam bol rastrovaný) ani verbálnym spôsobom neboli prezentované skutočnosti spôsobilé naplniť skutkovú podstatu ustanovenia § 20 zákona č. 308/2000 Z. z. a že v príspevku odznelo i vyjadrenie odborníka - sexuológa. Mala za to, že príspevok bol vyrobený citlivo s použitím primeraných vizuálnych záberov ako aj verbálnych vstupov všetkých zúčastnených bez zobrazenia osôb takým spôsobom, ktorý by mohol negatívne vplývať na maloletých.

Podľa názoru navrhovateľky posudzovaný príspevok nemohol objektívne vzhľadom na všetky okolnosti ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav, a preto nič nebráni tomu, aby bol vysielaný v čase cca o 19.37 hod..

Preto podľa navrhovateľky, ak odporkyňa dospela k inému záveru, posúdila vec právne nesprávne, pričom z vykonaného dokazovania dospela aj k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Nestotožnila sa s názorom odporkyne, že príspevok prezentuje sexuálne správanie prezentované ako forma zábavy určená výhradne dospelým. Mala za to, že neporušila ani ustanovenie § 20 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z., nakoľko príspevok mohol byť vysielaný v čase cca o 19.37 hod.. Preto v tejto časti je rozhodnutie Rady nesprávne pre nesprávne právne posúdenie.

Taktiež namietala, že uloženie dvoch pokút za ten istý skutok aj za situácie, ak by sa ním porušili tri či viaceré povinnosti v troch či viacerých ustanoveniach zákona je podľa názoru navrhovateľky vychádzajúceho z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 2SŽ 6/2006 v rozpore so zásadami správneho trestania. V tomto smere poukázala i na Doporučenie Rady Európy č. R/91/1 z 13.2.1991. Na tejto námietke na pojednávaní už netrvala.

Poukázala i na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 4SŽ 6/2006 a odporúčania Výboru ministrov rada Európy č. R/91/1 o administratívnom trestaní zo dňa 13. februára 1991.

Žiadala preto rozhodnutie odporkyne v celom rozsahu zrušiť a vrátiť vec odporkyni na ďalšie konanie.

Odporkyňa vo svojom vyjadrení k podanému opravnému prostriedku nesúhlasila s názorom navrhovateľky, že rozhodnutie vychádza z nesprávnych skutkových zistení a z nich odvodenej potenciálnej spôsobilosti programu ohroziť maloletých. Je toho názoru, že v dostatočnej miere zistila skutkový stav veci, na ktorý správne aplikovala relevantné ustanovenia zákona. Prezentácia odvysielaného príspevku nespĺňala kritériá zákona na ochranu fyzického, duševného a morálneho vývinu maloletých, preto považovala námietky navrhovateľky za neodôvodnené.

K námietke nemožnosti uloženia viacerých sankcií poukázala na rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v iných obdobných veciach, ktorými boli rozhodnutia Rady potvrdené, i podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovenom napr. vo veci sp. zn. 4SŽ 17/2005, sp. zn. 1SŽ 8/2006 či 1SŽ 14/2006 zákon č. 308/2000 Z. z. nevylučuje možnosť uloženia pokuty za porušenie viacerých ustanovení jedným skutkom a ustanovenie § 64 ods. 1 v spojení s § 67 ods. 3 cit. zákona umožňuje uložiť sankciu za porušenie každej jednotlivéj povinnosti.

K poukazovaniu navrhovateľky na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 4SŽ 6/2006 a odporúčania Výboru ministrov rada Európy č. R/91/1 o administratívnom trestaní zo dňa 13. februára 1991 citujúc dôvody svojho rozhodnutia mala i zato, že uloženie predmetných sankcií ako aj ich výška boli náležite odôvodnené.

Vzhľadom k tomu, že napadnuté rozhodnutie má všetky náležitosti ustanovené v § 47 zákona č. 71/1967 Zb., vychádza zo zisteného skutkového stavu, nevykazuje formálne ani logické nedostatky, je dostatočne a zrozumiteľne odôvodnené, navrhla napadnuté rozhodnutie ako zákonné potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej iba „najvyšší súd“) ako súd vecne príslušný (§ 246 ods. 2 písm. b/ OSP a § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z.) preskúmal v rozsahu opravného prostriedku v zmysle ustanovení tretej hlavy piatej časti OSP napadnuté rozhodnutie odporkyne na nariadenom pojednávaní (§ 250g ods. 1 v spojení s § 250i ods.2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Porovnaním opravného prostriedku a obsahu administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že medzi účastníkmi skutkový stav nebol sporný. Navrhovateľka nepoprela, že v programe „Reflex“ dňa 25.9.2005 o cca 19.37 hod. odvysielala príspevok „Sexuálne služby v Prahe“, nenamietala ani jeho obsah a znenie.

Úlohou najvyššieho súdu preto v zmysle námietok navrhovateľky bolo posúdiť, či navrhovateľka odvysielaním tohto programu porušila zákonné ustanovenia špecifikované odporkynou v rozhodnutí a či teda bola sankcia uložená v súlade so zákonom.

Podľa § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z. programy alebo iné zložky programovej služby, ktoré by mohli ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav, sa nesmú vysielat' v čase od 6.00 hod. do 22.00 hod..

Podľa § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z. (v znení platnom do 31.12.2007) pri zaraďovaní jednotlivých programov do vysielania je vysielateľ televíznej programovej služby povinný zohľadňovať vekovú vhodnosť programov a iných zložiek programovej služby pre maloletých.

Podľa § 20 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z. (v znení platnom do 31.12.2007) na základe klasifikácie programov podľa vekovej vhodnosti je vysielateľ televíznej programovej služby povinný zaviesť a uplatňovať jednotný systém označovania programov adresovaný rodičom a vychovávateľom maloletých.

Podstatnou námietkou navrhovateľky bola skutočnosť, že nebolo zrejmé, akým spôsobom mohol program skutočne ohroziť maloletých, keď scény v ňom obsiahnuté sa nevymykajú z televízneho štandardu vysielaného pred 20.00 hod. a tiež, že by zobrazené scény a gestá svojou povahou, kontextom a frekvenciou obsahovali sexuálne správanie prezentované ako forma zábavy, určená výhradne dospelým.

Podľa odporkyne z uvedeného príspevku vyplýva, že možné ohrozenie maloletých vyplývalo predovšetkým zo spôsobu spracovania príspevku. Predmetný príspevok totiž neobsahoval žiadne upozornenia na možné negatívne následky tejto činnosti (služby), resp. nie dostatočne bolo ošetrované nebezpečenstvo a amorálnosť spôsobu poskytovania sexuálnych služieb, taktiež forma spracovania príspevku (skôr zábavná a teda určená pre dospelých) mohla mať negatívny vplyv na vývoj maloletých. Práve uvedená nedostatočnosť výstrahy pred nemorálnosťou života v zmysle prezentovaných scén pre neschopnosť maloletých, predovšetkým z dôvodu ich nízkeho veku a malých životných skúseností, pochopiť podstatu daného programu, môže spôsobovať osvojenie si tohto spôsobu života prezentovaného skôr zábavným spôsobom.

S uvedeným názorom odporkyne sa plne stotožnil aj najvyšší súd.

Posúdením tejto skutočnosti z dôvodov uvedených v zákone dospel najvyšší súd k záveru, že sporný príspevok svojím obsahom a formou bol nevhodný pre maloleté deti a jeho uvedenie bolo spôsobilé potencióálne prispieť k vzniku rizika preberania resp. napodobňovania určitého vzoru. Navrhovateľka nemala ponechať posúdenie na maloletých bez akékoľvek poučenia a návodu. V tomto smere bolo pre maloletých nevhodné i vyjadrenie sexuológa, na ktoré sa odvolávala navrhovateľka v odvolaní. Takto potom navrhovateľka nepochybne porušila povinnosť stanovenú v § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z.. Príspevok nesporne založil i pochybnosti o vhodnosti jeho vysielania pred 22.00 hod.. Preto mala navrhovateľka zabezpečiť jeho odvysielanie v čase od 22.00 hod.. Ak tak neurobila, porušila povinnosť stanovenú v § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z. (v znení platnom do 31.12.2007). Navrhovateľka súčasne aj nesprávne označila predmetný program piktogramom „nevhodné pre maloletých do 12 rokov“, pretože, ako správne uviedla odporkyňa, mal byť príspevok označený ako „nevhodný do 18 rokov“, čím došlo k porušeniu ustanovenia § 20 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z. (v znení platnom do 31.12.2007).

Uvedenými skutočnosťami navrhovateľka i podľa názoru súdu naplnila skutkové podstaty správnych deliktov podľa § 20 ods. 3, ods. 4 a ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z. (v znení platnom do 31.12.2007) a preto najvyšší súd dospel k záveru, že sankcie uložené odporkyňou podľa § 64 ods. 1 písm. d/, v spojení s § 67 ods. 5 písm. d/ a ods. 3 písm. c/, § 64 ods. 1 písm. d/ (v znení platnom do 31.12.2007) boli oprávnené.

Dôvody pre stanovenie výšky pokuty dostatočne vyplývali z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a podľa názoru súdu nevybočili z medzí stanovených príslušným ustanovením zákona v rámci správneho uváženia.

I keď navrhovateľka na pojednávaní pred súdom netrvala na námietke nemožnosti uloženie dvoch pokút za ten istý skutok, najvyšší súd dáva do pozornosti, že v danej veci nejde celkom o totožné skutky – prvým skutkom je porušenie povinnosti odvysielaním časti

programu, ktorý by mohol ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav, druhým je nezohľadnenie vekovej vhodnosti programu pre maloletých pri jeho zaradení do vysielania v čase od 6.00 hod. do 22.00 hod. a tretím neuplatnenie správneho JSO. V zmysle týchto skutkových podstát najvyšší súd v súlade s prevažujúcou súdnou praxou má za to, že možnosť uloženia pokuty za porušenie viacerých ustanovení „jedným skutkom“ nie je podľa zákona č. 308/2000 Z. z. vylúčená a ustanovenie § 64 ods. 1 v spojení s § 67 ods. 3 cit. zákona umožňuje uložiť sankciu za porušenie každej jednotlivéj povinnosti.

Keďže v rozsahu navrhovateľkou vymedzených odvolacích dôvodov nebolo zistené pochybenie pri aplikovaní relevantných zákonných ustanovení Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené napadnuté rozhodnutie Rady podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľka nebola v konaní úspešná vznikla jej v zmysle § 2 ods. 4 druhá veta zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov poplatková povinnosť, na splnenie ktorej ju najvyšší súd podľa § 5 ods. 1 písm. h/ uvedeného zákona zaviazal. Výška poplatku bola stanovená podľa pol. 10 písm. c/ sadzobníka súdnych poplatkov.

O náhrade trov konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 OSP a § 250l ods. 2 OSP tak, že neúspešnému navrhovateľovi nepriznal právo na ich náhradu. Odporkyňa právo na náhradu trov konania nemala.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 12. februára 2008

**JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeš

